

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17, sector 5,
București, CP 050741
Tel.: 021.319.97.54
Email: contestatii.anaf@anaf.ro

DECIZIA nr. 000/05.2019

privind soluționarea contestației formulate de
persoana fizică **X**,
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală -
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
sub nr. 000/2018

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice prin adresa nr. 000/2018, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 000/2018, asupra contestației formulate de persoana fizică **X**.

Persoana fizică contestă Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr. 000/2018, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2018 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice din cadrul A.N.A.F., pentru suma de **000 lei**, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venituri din surse neidentificate;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venituri din surse neidentificate;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venituri din surse neidentificate;
- 000 lei penalități de nedeclarare aferente impozitului pe venituri din surse neidentificate.

Contestația a fost transmisă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de persoana fizică X.

I. În susținerea contestației formulate împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018 emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2018, persoana fizică X invocă următoarele:

La stabilirea stării de fapt fiscale și a obligațiilor fiscale suplimentare, organele de verificare fiscală au ignorat și/sau au încălcat dispozițiile art. 3 lit. b) privind certitudinea impunerii din Codul fiscal, coroborate cu cele ale art. 4, art. 6, art. 12, art. 13 și art. 14 din Codul de procedură fiscală, conform cărora legiuitorul nu a conferit inspectorilor fiscali competența de a hotărâ pentru persoanele verificate în ceea ce privește oportunitatea și eficiența operațiunilor economico-financiare desfășurate și de a stabili dacă managementul este eficient sau ineficient.

Contestatară susține că a pus la dispoziția organelor de verificare fiscală toate documentele justificative și toate informațiile necesare din care rezultă realitatea și legalitatea sumelor deținute, însă acestea nu au ținut cont de legislația aplicabilă, de starea de fapt fiscală, de principiile care guvernează activitatea de verificare fiscală și de stabilirea obligațiilor fiscale, maniera în care s-au stabilit obligațiile încadrându-se în definiția excesului de putere cuprinsă la art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004.

Persoana fizică X consideră că prin efectuarea operațiunilor de împrumut nu s-a adus prejudiciu bugetului de stat, astfel că nu este justificat și nici legal să se stabilească obligații fiscale suplimentare.

Mai mult, pe de o parte organul fiscal neagă realitatea operațiunilor efectuate de persoana fizică X, însă pe de altă parte sunt recunoscute creditările acordate societății A S.R.L. utilizând tocmai disponibilitățile bănești a căror sursă este negată.

Astfel, echipa de inspecție fiscală din cadrul ANAF-DGRFP-AJFP, prin Raportul de inspecție fiscală și Procesul verbal de constatare a contravențiilor nr. 000/2017, a certificat realitatea operațiunilor în sensul în care a sancționat prin amendă contravențională A S.R.L. pentru efectuarea tranzacțiilor în numerar către parteneri economici (societatea B).

Prin urmare, autoritățile fiscale tratează diferit același gen de operațiuni, respectiv recunosc valabilitatea și realitatea creditărilor acordate societății, însă susțin că împrumuturile efectuate pentru a susține activitatea societății A S.R.L. ar fi fără scop economic și făcute în scop exclusiv fiscal, în acest sens fiind două stări fiscale diferite.

Contestatară precizează că măsurile dispuse nu trebuie să depășească ceea ce este necesar și rezonabil pentru atingerea obiectivelor propuse, or organele fiscale nu au dat dovadă de bună credință și obiectivitate în stabilirea stării de fapt fiscale, conduita și actele întocmite de acestea contravin prevederilor art. 7 și art. 12 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Totodată, contestatară consideră că verificarea fiscală s-a realizat cu încălcarea prevederilor art. 6 din Codul de procedură fiscală ce reglementează exercitarea dreptului de apreciere, concluziile formulate fiind întemeiate pe simple supoziții și aprecieri de ordin personal, or contractele de împrumut și notele explicative ale persoanelor implicate care recunosc și confirmă operațiunile în cauză sunt de natură să ofere elemente complete și credibile în conturarea stării de fapt, a realității operațiunilor și a conținutului economic efectiv.

De asemenea, precizează faptul că pentru determinarea stării de fapt fiscale organele de verificare fiscală nu și-au exercitat activitatea în mod obiectiv și nu au utilizat toate informațiile puse la dispoziție, ca și componentă a rolului activ, invocând prevederile art. 7 din Codul de procedură fiscală.

Persoana fizică X precizează că în speță nu a fost respectat principiul *in dubio contra fiscum* potrivit căruia orice dubiu asupra existenței faptului impozabil, asupra naturii acestuia sau asupra normei aplicabile, susceptibilă de interpretări ambigue sau multiple, profită contribuabilului, invocând jurisprudența CEJ, respectiv paragraful 43 din hotărârea emisă în cauza C-39766/05 *Serkov vs. Ucraina*.

Mai mult, contestatară consideră că la stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare nu s-a ținut seama de rigorile legale în materie de probațiune cuprinse la art. 55 și art. 72 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Persoana fizică invocă în speță încălcarea principiului securității raporturilor juridice, principiul încrederii legitime precum și principiul proporționalității, întrucât organele de verificare fiscală neagă fără justificare realitatea operațiunilor de împrumut efectuate de către aceasta și familia sa pentru obținerea disponibilităților bănești, fără a administra dovezi și fără a identifica elemente concrete care să conducă la această concluzie, în timp ce o altă echipă de inspecție fiscală ce a efectuat verificări la societatea A S.R.L., certifică realitatea sumelor din contul 455. În sprijinul celor invocate persoana fizică face trimitere la jurisprudența CJUE, respectiv pct. 52 din decizia emisă în cazul C-409/04 *Teleos*, transpusă în legislația națională la art. 6 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, decizia emisă în cazul C-146/05 *Albert Collee* precum și Decizia ICCJ nr. 1424/2013.

Totodată, persoana fizică consideră nefondate constatările organelor de verificare fiscală din următoarele motive:

1. prin raportul de inspecție fiscală efectuat la A S.R.L., echipa de inspecție fiscală a certificat realitatea operațiunilor în numerar ceea ce duce la concluzia că supoziția echipei de verificare fiscală la persoana fizică este una eronată;

2. contractele de împrumut sunt de natură să ofere elemente complete și credibile în conturarea realității operațiunilor și conținutului lor economic efectiv;

3. realitatea operațiunilor de împrumut, cât și existența faptică a acestora a fost confirmată de către partenerii contractuali prin răspunsul la notele explicative luate de către organul de inspecție fiscală și anexate raportului de verificare, dar și de către societatea B;

4. contrar celor reținute în raportul de verificare fiscală, nu prezintă relevanță faptul că nu este parte în toate convențiile de împrumut, întrucât trebuie să se țină seama de prevederile art. 309 din noul Cod civil;

5. modalitatea de abordare a organelor fiscale este nelegală întrucât utilizarea de fonduri dintr-o anumită perioadă nu se poate raporta doar la veniturile realizate în perioada verificată, ci la toate disponibilitățile bănești deținute indiferent de perioada în care au fost obținute;

6. solicitarea organului fiscal în ceea ce privește existența unor disponibilități bănești anterior anului 2014 și analiza veniturilor declarate de către terțe persoane contractate echivalează indirect cu o extindere a verificărilor fiscale;

7. organele fiscale recunosc realitatea creditărilor acordate societății A S.R.L. în perioada verificată, însă neagă existența soldului inițial al numerarului utilizat în vederea creditării, cele două operațiuni fiind indisolubil legate. Astfel, în măsura în care operațiunile de împrumut ar fi avut doar o existență scriptică, acestea nu ar fi fost urmate de operațiunile de creditare a societății întrucât nu ar fi existat disponibilitățile bănești necesare, iar plățile către societatea B și alți operatori economici, nu ar fi avut loc;

8. există dovada necontestată a creditării societății A S.R.L. cu aceste împrumuturi;

9. nu există o prevedere legală care să impună persoanelor fizice obligativitatea păstrării documentelor justificative privind veniturile și/sau disponibilitățile bănești deținute o anumită perioadă de timp, în acest sens contestata invocând prevederile art. 139 din Codul de procedură fiscală și art. 29 și art. 21 din Ordinul președintelui ANAF nr. 675/2018.

Prin urmare, persoana fizică verificată solicită admiterea contestației, întrucât obligațiile fiscale stabilite sunt nelegale și implicit, conform

principiului *accessorium sequitur principle*, și obligațiile fiscale accesorii constând în dobânzi și penalități de întârziere/nedeclarare sunt nelegale.

II. Prin Raportul de verificare fiscală nr. 000/2018, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr. 000/2018, organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice au constatat următoarele:

În urma verificărilor și analizelor efectuate asupra documentelor aflate în baza de date ANAF și din informațiile cu privire la veniturile declarate pe fiecare categorie de venit de către persoana fizică verificată, organele de verificare fiscală au constatat următoarele:

- în anul 2014 persoana fizică X a utilizat fonduri în sumă totală de 000 lei, reprezentând creditare societate A S.R.L. în sumă de 000 lei, comisioane și taxe bancare în sumă de 000 lei și impozit pe veniturile din salarii în sumă de 000 lei, iar sursa fondurilor este în sumă totală de 000 lei, reprezentând restituire creditare societate A S.R.L. în sumă de 000 lei, venituri din alocație copil în sumă de 000 lei, venituri din salarii în sumă de 000 lei și dividende în sumă de 000 lei, rezultând o diferență de venituri suplimentare cu sursă neidentificată în sumă de 000 lei.

- în anul 2015 persoana fizică X a utilizat fonduri în sumă totală de 000 lei, reprezentând creditare societate A S.R.L. în sumă de 000 lei, comisioane și taxe bancare în sumă de 000 lei și impozit pe veniturile din salarii în sumă de 000 lei, iar sursa fondurilor este în sumă totală de 000 lei, reprezentând restituire creditare societate A S.R.L. în sumă de 000 lei, venituri din alocație copil în sumă de 000 lei, venituri din salarii în sumă de 000 lei și dividende în sumă de 000 lei, rezultând o diferență de venituri suplimentare cu sursă neidentificată în sumă de 000 lei.

- în anul 2016 persoana fizică X a utilizat fonduri în sumă totală de 000 lei, reprezentând creditare societate A S.R.L. în sumă de 000 lei, comisioane și taxe bancare în sumă de 000 lei și impozit pe veniturile din salarii în sumă de 000 lei, iar sursa fondurilor este în sumă totală de 000 lei, reprezentând restituire creditare societate A S.R.L. în sumă de 000 lei, venituri din alocație copil în sumă de 000 lei, venituri din salarii în sumă de 000 lei și dividende în sumă de 000 lei, rezultând o diferență de venituri suplimentare cu sursă neidentificată în sumă de 000 lei.

Din analiza răspunsurilor înserate în notele explicative, coroborate cu documentele justificative depuse de persoana fizică, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică X nu a probat existența sumei de 000

lei (000 euro și 000 lei), declarată ca deținută în numerar la începutul perioadei verificate, întrucât:

- contractele de împrumut prezentate sunt încheiate în anii 1997, 1998 și 2000 între persoana fizică Y sau persoana fizică Z, în calitate de împrumutători și diverse persoane fizice, în calitate de împrumutați, respectiv: persoanele fizice M, N și O, termenele de restituire ale sumelor împrumutate sunt cuprinse între 1-5 luni, iar persoana fizică X nu are calitatea de parte în cadrul acestora;

- de la data încheierii acestor contracte și până la începutul perioadei verificate, persoana fizică nu a putut proba conservarea în timp a acestor sume în numerar, respectiv pe o perioadă de aproximativ 15 ani;

- referitor la contractele de împrumut încheiate în anii 2012-2015 cu termene de restituire ale sumelor împrumutate cuprinse între 3-5 ani, obligațiile asumate de către persoana fizică verificată prin aceste contracte, respectiv restituirea sumei de 000 euro în perioada 2017-2018 sunt mult peste capacitatea acesteia de rambursare, raportat la faptul că persoana fizică verificată nu a obținut venituri declarate semnificative. Din declarațiile informative privind impozitul reținut pe veniturile cu regim de reținere la sursă, depuse la Administrația Județeană a Finanțelor Publice-Serviciul Fiscal Orășenesc, persoana fizică X a obținut în anul 2014 venituri din salarii și dividende în suma de 000 lei, în anul 2015 în sumă de 000 lei, în anul 2016 în sumă de 000 lei, iar în anul 2017 în sumă de 000 lei.

Conform informațiilor furnizate de baza de date a ANAF, nici terțele persoane nu au obținut venituri declarate semnificative;

- referitor la declarația persoanei fizice verificate privind deținerea în numerar a sumei de 000 euro și 000 lei (echivalentul sumei de 000 lei) la data de 01.01.2014, sursa acestei sume fiind reprezentată de împrumuturile pe care le-a contractat în perioada 2012-2013, nu se coroborează cu totalul sumelor înscrise în cuprinsul contractelor de împrumut depuse în probațiune, din analiza contractelor de împrumut rezultând că în perioada 2012-2013, persoana fizică a luat cu împrumut suma de 000 euro;

- din analiza prevederilor contractelor de împrumut, organele de verificare fiscală au constatat că în perioada verificată trebuia restituită suma de 000 euro, or din răspunsurile la notele explicative a rezultat că persoana fizică verificată a restituit suma, dar nu au fost anexate documente justificative sau alte mijloace de probă din care să rezulte modalitatea de acordare sau restituire a împrumuturilor, fiind anexate doar copii ale cărților de identitate ale persoanelor fizice. Mai mult, nu au fost anexate nici la data depunerii declarației de patrimoniu și venituri și nici ulterior, când a depus copiile contractelor de împrumut, documente/acte adiționale prin care să se

modifice clauzele contractelor de împrumut în ceea ce privește prelungirea termenului de restituire a sumelor.

Având în vedere cele menționate anterior precum și modul în care s-au derulat operațiunile de împrumut, organele de verificare fiscală au constatat că acestea au doar scop exclusiv fiscal, urmărindu-se diminuarea bazei impozabile. Mai mult, contractarea unor sume considerabile cu titlu de împrumut în anii 2012-2013, care nu sunt utilizate, ci păstrate integral până la data de 01.01.2014, nu poate avea o justificare din punct de vedere economic, ci doar determină, în mod artificial ori conjunctural, o situație fiscală mai favorabilă pentru persoana fizică verificată, prin urmare, organele de verificare fiscală au reținut ca sold inițial al numerarului la data de 01.01.2014, suma de zero lei.

Astfel, organele de verificare fiscală au stabilit prin Decizia de impunere nr. 000/2018, pentru perioada 01.01.2014-31.12.2016, impozit pe venit suplimentar în sumă de 000 lei, pentru care au calculat accesorii în sumă de 000 lei, din care 000 lei dobânzi, 000 lei penalități de întârziere și 000 lei penalități de nedeclarare.

III. Având în vedere susținerile persoanei fizice contestatăre și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de verificare fiscală și actele normative invocate, se rețin următoarele:

1. Aspecte procedurale:

În ceea ce privește aspectele procedurale invocate de contestatară, respectiv nerespectarea de către organele de verificare fiscală a dreptului de apreciere, a rolului activ și a altor reguli de conduită, a bunei credințe, a legalității și interpretării legii, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Potrivit art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (2) și alin. (3), art. 12, art. 13 alin. (1) și alin. (2) și art. 14 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prevăd următoarele:

” ART. 6 Exercițarea dreptului de apreciere

(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii.

ART. 7 Rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal

(2) Organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege, precum și să îndrume

contribuabilul/plătitorul în aplicarea prevederilor legislației fiscale, în îndeplinirea obligațiilor și exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitării contribuabilului/plătitorului sau din inițiativa organului fiscal, după caz.

(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.

ART. 12 Buna-credință

(1) Relațiile dintre contribuabil/plătitor și organul fiscal trebuie să fie fundamentate pe bună-credință.

(2) Contribuabilul/Plătitorul trebuie să își îndeplinească obligațiile și să își exercite drepturile potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege și să declare corect datele și informațiile privitoare la obligațiile fiscale datorate.

(3) Organul fiscal trebuie să respecte drepturile contribuabilului/plătitorului în fiecare procedură de administrare a creanțelor fiscale aflată în derulare.

(4) Buna-credință a contribuabililor se prezumă până când organul fiscal dovedește contrariul.

ART. 13 Interpretarea legii

(1) Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege.

(2) În cazul în care voința legiuitorului nu reiese clar din textul legii, la stabilirea voinței legiuitorului se ține seama de scopul emiterii actului normativ astfel cum acesta reiese din documentele publice ce însoțesc actul normativ în procesul de elaborare, dezbatere și aprobare.

ART. 14 Prevalența conținutului economic al situațiilor relevante din punct de vedere fiscal

(1) Veniturile, alte beneficii și elemente patrimoniale sunt supuse legislației fiscale indiferent dacă sunt obținute din acte sau fapte ce îndeplinesc sau nu cerințele altor dispoziții legale.

(2) Situațiile de fapt relevante din punct de vedere fiscal se apreciază de organul fiscal în concordanță cu realitatea lor economică, determinată în baza probelor administrate în condițiile prezentului cod. Atunci când există diferențe între fondul sau natura economică a unei operațiuni sau tranzacții și forma sa juridică, organul fiscal apreciază aceste operațiuni sau tranzacții, cu respectarea fondului economic al acestora.

(3) Organul fiscal stabilește tratamentul fiscal al unei operațiuni având în vedere doar prevederile legislației fiscale, tratamentul fiscal nefiind

influențat de faptul că operațiunea respectivă îndeplinește sau nu cerințele altor prevederi legale.”

Din analiza prevederilor legale mai sus explicitate, se retine că organele de verificare fiscală, pentru stabilirea stării de fapt fiscale, au obligația să analizeze toate actele și faptele ce rezultă din activitatea contribuabilului, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale.

Astfel, se reține că organele de verificare fiscală sunt îndreptățite să aprecieze relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a persoanei fizice, administrând în acest sens mijloacele de probă prevăzute în normele legale.

De asemenea, organele de verificare fiscală sunt cele care decid asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Totodată, relațiile dintre contribuabil și organele fiscale trebuie să fie fundamentate pe bună-credință, care se prezumă până este dovedit contrariul, iar interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului, așa cum este exprimată în lege.

Având în vedere cele de mai sus, din documentele aflate la dosarul cauzei, rezultă că pentru stabilirea cât mai corectă a stării de fapt fiscale a contribuabilului supus verificării, în virtutea rolului activ, organele de verificare fiscală au solicitat, în vederea clarificării situației, explicații și documente justificative de la contestatară, documente și informații de la terți, analizând totodată și informațiile existente în bazele de date ale ANAF.

În speță, din documentele aflate la dosarul cauzei, reiese cu claritate că organul fiscal a prezumat buna-credință a contestatarii prin faptul că stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice s-a efectuat în baza tuturor documentelor justificative puse la dispoziție, sub semnătură, de către aceasta.

Întrucât, prin constatările proprii și informațiile primite ca urmare a solicitărilor transmise, nu au rezultat elemente clare și concludente care să ateste sursa fondurilor utilizate, organele de verificare fiscală au apreciat, în limitele atribuțiilor și competențelor ce le revin, relevanța stărilor de fapt fiscale, procedând la stabilirea și informarea persoanei fizice cu privire la constatările rezultate din verificarea situației fiscale patrimoniale, neexistând elemente privind nerespectarea de către organele de verificare fiscală a principiului bune-credințe. Totodată, se reține că prezumarea bune-credințe nu presupune ca organele de verificare fiscală să admită orice fel de afirmații

ale contribuabilei, fără ca acestea să fie coroborate cu alte mijloace de probă, conform legii.

Astfel, față de cele reținute, organul de soluționare înțelege că în limita documentelor și mijloacelor de probă prezentate de persoana fizică verificată, organele de verificare fiscală au dat dovadă de bună-credință în aprecierea surselor de fonduri indicate de contestatară, motiv pentru care argumentul nu se va reține în soluționarea favorabilă a cauzei.

În ceea ce privește invocarea în speță a principiului certitudinii impunerii, organul de soluționare a contestației reține că această afirmație nu se probează atâta vreme cât actul normativ, respectiv Codul fiscal, conține prevederi clare cu privire la condițiile în care se stabilește baza de impozitare ajustată, precum și procedura de verificare care conduce la stabilirea acesteia.

De asemenea, față de aprecierea contestatarei privind pretinsul exces de putere manifestat de organele de verificare fiscală, aceasta nu se poate reține având în vedere că obligațiile fiscale stabilite sunt dispuse în conformitate cu legea aplicabilă.

Mai mult, având în vedere că verificarea fiscală a avut loc în perioada 11.06.2018-12.09.2018, se reține că Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și Ordinul președintelui ANAF nr. 675/2018 privind aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora în baza cărora a fost efectuată verificarea fiscală reprezintă temeiuri legale pentru procedura de verificare a situației fiscale personale a persoanei fizice X.

Totodată, se reține că Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr. 000/2018, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2018, cuprinde motivele de fapt și de drept în baza cărora a fost întocmită, iar explicitarea constatărilor faptice cuprinde examinarea tuturor elementelor relevante pentru impunere, bazate pe constatările proprii și pe probe, fiind respectate principiile enunțate în articolele de lege mai sus menționate.

În ceea ce privește susținerile contestatarei cu privire la invocarea principiului *"in dubio contra fiscum"* se reține faptul că, în speță, nu este incident acest principiu întrucât se aplică în cazul existenței unor prevederi legale neclare sau contradictorii, prevederi apreciate astfel de organul de soluționare a contestației în situația în care acesta apreciază că nu poate emite o soluție în conformitate cu legea întrucât aceasta este confuză, și nu

În cazul în care respectivele prevederi legale nu sunt conforme cu activitatea desfășurată de persoana fizică contestatară, cum este cazul în speță.

Astfel, coroborat cu prevederile legale citate, se constată că argumentele persoanei fizice privind nerespectarea prevederilor legale și procedurile privind întocmirea deciziei de impunere nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, fapt pentru care se va proceda la soluționarea pe fond a contestației.

2. Aspecte de fond:

Referitor la impozitul pe venit stabilit suplimentar în sumă de 000 lei și accesoriile aferente în sumă de 000 lei, stabilite prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr. 000/2018, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit obligații suplimentare aferente perioadei 01.01.2014-31.12.2016, în condițiile în care nici în timpul verificării fiscale și nici cu ocazia exercitării căii administrative de atac persoana fizică X nu a probat sursa fondurilor utilizate.

În fapt, organele de verificare fiscală au constatat, urmare verificării situației fiscale personale, că persoana fizică X în perioada 01.01.2014-31.12.2016, a utilizat fonduri în sumă de 000 lei, reprezentând în principal plăți cu creditarea societății A S.R.L., la care persoana fizică deținea calitatea de asociat unic și administrator, dar și cheltuieli cu comisioane, taxe bancare și impozite aferente veniturilor din salarii, pentru care au fost identificate surse de fonduri în sumă de 000 lei, reprezentând venituri impozabile declarate, respectiv salarii și dividende, venituri din alocația copilului precum și încasări din restituirea creditării societății A S.R.L., rezultând astfel o diferență de venituri suplimentare din surse neidentificate în sumă de 000 lei.

În vederea determinării numerarului deținut la începutul și sfârșitul anilor 2014, 2015 și 2016, precum și a sursei din care provine acesta, organele de verificare fiscală au solicitat persoanei fizice verificate X informații, clarificări, explicații, documente justificative și alte mijloace de probă.

Din declarațiile persoanei fizice verificate a rezultat că numerarul deținut la purtător la data de 01.01.2014 a fost în sumă de 000 lei (000 Euro+000 lei), din care: 000 euro ridicați din contul BCR-titular Y (soțul) și Z (cumnat), 000 euro obținuți la nunta din anul 2002, 000 euro din restituirea împrumuturilor acordate unor persoane fizice conform contractelor încheiate, 000 euro din economii și 000 lei restituiri aferente împrumuturilor acordate A

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

S.R.L. Totodată, persoana fizică X a precizat că sursa numerarului o reprezintă veniturile realizate în străinătate de soțul acesteia, Y, în perioada 1992-2001 și ulterior după căsătorie (2002-2003). Numerarul deținut la purtător la 31.12.2014, 31.12.2015 și 31.12.2016 a fost de 000 la sfârșitul anului 2014, iar la sfârșitul anilor 2015 și 2016 nu a deținut numerar.

Din analiza informațiilor consemnate în declarația de patrimoniu și de venituri, completată de persoana fizică verificată și a documentelor justificative aferente, coroborate cu informațiile și documentele obținute de la terți, cu fișa analitică a contului 4551-*"asociați conturi curente"*, organele de verificare fiscală au identificat alocări semnificative de fonduri în numerar, având ca destinație creditarea A S.R.L., pentru anul 2014 cu suma de 000 lei, pentru anul 2015 cu suma de 000 lei și pentru anul 2016 cu suma de 000 lei.

Organele de verificare fiscală au constatat, din analiza notelor explicative coroborate cu documentele justificative depuse pe parcursul verificării fiscale și cu informațiile furnizate din bazele de date ANAF, că persoana fizică nu a probat existența în numerar la începutul perioadei verificate a sumei de 000 lei.

Astfel, urmare utilizării Metodei sursei și utilizării fondului în vederea stabilirii bazei impozabile ajustate, au fost identificate venituri suplimentare cu sursă neidentificată, pentru perioada 2014-2016, în sumă de 000 lei.

Prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr. 000/2018, pentru perioada 01.01.2014-31.12.2016, organele de verificare fiscală au calculat pentru baza impozabilă suplimentară în sumă de 000 lei, impozit pe venit în sumă de 000 lei, pentru care au fost calculate accesoriile reprezentând dobânzi în sumă de 000 lei, penalități de întârziere în sumă de 000 lei și penalități de nedeclarare în sumă de 000 lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 138 alin. (9)-(13), art. 145 alin. (1) și (2) și art. 146 alin. (1) și (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

"ART.138

(9) Cu ocazia verificării situației fiscale personale, organul fiscal central stabilește veniturile obținute de persoana fizică în cursul perioadei verificate. În acest scop organul fiscal central utilizează metode indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(10) În cazul în care persoana fizică supusă verificării nu îndeplinește obligațiile prevăzute la alin. (6) și (7) verificarea situației fiscale personale se face pe baza informațiilor și documentelor deținute sau obținute de organul fiscal central în condițiile prezentului cod.

(11) Organul fiscal central apreciază asupra metodei indirecte folosite și a întinderii acesteia, în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

(12) Ori de câte ori, pe parcursul verificării situației fiscale personale, organul fiscal central apreciază că sunt necesare noi documente sau informații relevante pentru verificare, le poate solicita persoanei fizice, în condițiile prezentului cod. În acest caz, organul fiscal central stabilește un termen rezonabil, care nu poate fi mai mic de 10 zile, pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor solicitate.

(13) Pe parcursul derulării verificării situației fiscale personale, persoana fizică supusă verificării are dreptul să prezinte orice documente justificative sau explicații pentru stabilirea situației fiscale reale. Cu ocazia prezentării documentelor justificative sau explicațiilor, concluziile se consemnează într-un document semnat de ambele părți. În cazul în care persoana fizică verificată refuză semnarea documentului, se consemnează refuzul de semnare.

”ART.145 Raportul de verificare

(1) Rezultatul verificării situației fiscale personale se consemnează într-un raport scris în care se prezintă constatările din punct de vedere faptic și legal.

(2) La raportul privind rezultatele verificării se anexează documentele care au stat la baza constatărilor, documentele întâlnirilor și orice alte acte care au legătură cu constatările efectuate în cauză. Documentele prezentate de persoana fizică verificată se predau organului fiscal central, sub semnătură.”

”ART.146 Decizia de impunere

(1) Raportul prevăzut la art.145 stă la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza de impozitare.[...]

(3) În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana fizică verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organul fiscal central stabilește baza de impozitare ajustată pentru impozitul pe venit și emite decizia de impunere.”,

coroborate cu prevederile art. 1 și art. 21 din Ordinul președintelui ANAF nr. 675/2018 pentru aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, care stipulează:

”ART.1 Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art.138 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul de procedură fiscală, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a oricăror altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.”

”ART. 21 Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit se au în vedere următoarele:

- a) documentele/informațiile prezentate de persoana fizică verificată;*
- b) documentele/informațiile deținute sau obținute de organul fiscal referitoare la veniturile, cheltuielile, patrimoniul și fluxurile de trezorerie ale persoanei fizice verificate;*
- c) informații oficiale publicate de autorități sau de instituții publice;*
- d) oricare alte documente sau informații relevante pentru stabilirea bazei impozabile;*
- e) declarațiile fiscale depuse de persoana verificată sau de plătitori.”*

Se reține că, organele de verificare fiscală la stabilirea stării de fapt fiscale a examinat toate drepturile și obligațiile de natură patrimonială, fluxurile de trezorerie și alte elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate, conform procedurilor în vigoare.

Pentru verificarea situației fiscale a persoanelor fizice și determinarea în mod corect a bazei impozabile în practică se utilizează mai multe metode indirecte, dintre care metoda sursei și utilizării fondului care constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă impozitării.

Mai mult, conform prevederilor art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată:

”ART.79¹ Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”

Conform prevederilor legale invocate, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru

stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, consemnând rezultatul verificărilor într-un raport scris.

Se reține că, pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada verificată, organul fiscal este îndreptățit să impună baza impozabilă stabilită suplimentar cu cota de 16%, emițând în acest sens decizie de impunere.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Organele de verificare fiscală au stabilit, urmare verificării situației fiscale personale a persoanei fizice X prin metoda sursei și utilizării fondurilor, următoarele:

În anul **2014** persoana fizică X a utilizat fonduri în sumă totală de 000 lei, reprezentând creditarea societății A S.R.L. cu suma de 000 lei, comisioane și taxe bancare în sumă de 000 lei și impozit pe veniturile din salarii în sumă de 000 lei, iar sursa fondurilor este în sumă totală de 000 lei, reprezentând restituire creditare societate A S.R.L. în sumă de 000 lei, venituri din alocație copil în sumă de 000 lei, venituri din salarii în sumă de 000 lei și dividende în sumă de 000 lei, rezultând o diferență de venituri suplimentare cu sursă neidentificată în sumă de 000 lei.

În anul **2015** persoana fizică X a utilizat fonduri în sumă totală de 000 lei, reprezentând creditarea societății A S.R.L. cu suma de 000 lei, comisioane și taxe bancare în sumă de 000 lei și impozit pe veniturile din salarii în sumă de 000 lei, iar sursa fondurilor este în sumă totală de 000 lei, reprezentând restituire creditare societate A S.R.L. în sumă de 000 lei, venituri din alocație copil în sumă de 000 lei, venituri din salarii în sumă de 000 lei și dividende în sumă de 000 lei, rezultând o diferență de venituri suplimentare cu sursă neidentificată în sumă de 000 lei.

În anul **2016** persoana fizică X a utilizat fonduri în sumă totală de 000 lei, reprezentând creditarea societății A S.R.L. cu suma de 000 lei, comisioane și taxe bancare în sumă de 000 lei și impozit pe veniturile din salarii în sumă de 000 lei, iar sursa fondurilor este în sumă totală de 000 lei, reprezentând restituire creditare societate A S.R.L. în sumă de 000 lei, venituri din alocație copil în sumă de 000 lei, venituri din salarii în sumă de 000 lei și dividende în sumă de 000 lei, rezultând o diferență de venituri suplimentare cu sursă neidentificată în sumă de 000 lei.

Conform prevederilor art. 138 alin. (1), (4), (8) și (10) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, organele de verificare fiscală au dreptul de a efectua o verificare fiscală, cu privire la impozitul pe venit, a ansamblului situației fiscale

personale a persoanei fizice în cauză, aceasta având obligația de a depune o declarație de patrimoniu și de venituri la solicitarea organului fiscal, care stabilește veniturile obținute de persoana fizică în cursul perioadei verificate, utilizând metode indirecte de stabilire a veniturilor.

Persoana fizică a declarat că numerarul deținut la purtător în data de 01.01.2014 a fost în sumă de 000 lei (000 Euro+000 lei), din care: 000 euro ridicați din contul BCR-titular Y (soțul) și Z (cumnat), 000 euro obținuți la nunta din anul 2002, 000 euro obținuți din restituirea împrumuturilor acordate unor persoane fizice conform contractelor încheiate, 000 euro din economii și 000 lei restituiri aferente împrumuturilor acordate A S.R.L. Totodată, persoana fizică X a precizat că sursa numerarului o reprezintă veniturile realizate în străinătate de soțul acesteia, Y, atât în perioada 1992-2001, cât și ulterior după căsătorie în perioada 2002-2003.

Potrivit art. 138 alin. (13) din același act normativ, dacă organul fiscal central apreciază că sunt necesare noi documente sau informații relevante pentru verificare, care pot constitui mijloace de probă în condițiile art. 55 alin. (1)-(3) din același act normativ, în vederea motivării actului administrativ fiscal, poate solicita persoanei fizice verificate aceste mijloace de probă, întrucât:

“(1) Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea unei stări de fapt fiscale, inclusiv înregistrări audiovideo, date și informații aflate în orice mediu de stocare, precum și alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege.

(2) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:

a) solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabilului/plătitorului și a altor persoane;

b) solicitarea de expertize;

c) folosirea înscrisurilor;

d) efectuarea de constatări la fața locului;

e) efectuarea, în condițiile legii, de controale curente, operative și inopinate sau controale tematice, după caz.

(3) Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege, iar

“Art.73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva actele administrative fiscale emise pe bază de probe sau constatări proprii.”

Astfel, organele de verificare fiscală au solicitat persoanei fizice verificate informații și documente justificative referitoare la sursa fondurilor, în

vederea clarificării cuantumului total al numerarului deținut la începutul anului 2014.

Pentru justificarea numerarului declarat ca deținut la data de 01.01.2014, contestatara a prezentat un număr de 12 contracte de împrumut încheiate cu diverse persoane fizice, respectiv:

1. Contractul-angajament din data 21.10.1997 încheiat între Y, în calitate de împrumutător și N, în calitate de împrumutat;
2. Contractul-angajament din data de 20.07.1997 încheiat între Z, în calitate de împrumutător și M, în calitate de împrumutat;
3. Convenție din data de 20.05.1997 încheiat între Z, în calitate de împrumutător și M, în calitate de împrumutat;
4. Contractul de împrumut din data de 06.01.1998 încheiat între Y, în calitate de împrumutător și O, în calitate de împrumutat;
5. Contractul de împrumut autentificat de BNP W sub nr. 000 din data de 19.12.2000 încheiat între Z, în calitate de împrumutător și N, în calitate de împrumutat;
6. Contractul de împrumut din data de 02.01.2013 încheiat între P, în calitate de împrumutător și Y, în calitate de împrumutat;
7. Contractul de împrumut din data de 08.08.2013 încheiat între R, în calitate de împrumutător și X, în calitate de împrumutat;
8. Contractul de împrumut din data de 30.03.2014 încheiat între S, în calitate de împrumutător și X, în calitate de împrumutat;
9. Contractul de împrumut din data de 30.04.2015 încheiat între T, în calitate de împrumutător și Y, în calitate de împrumutat;
10. Contractul de împrumut din data de 14.08.2015 încheiat între L, în calitate de împrumutător și X, în calitate de împrumutat;
11. Convenție împrumut din data de 20.08.2015 încheiat între K, în calitate de împrumutător și Y, în calitate de împrumutat;
12. Contractul de împrumut din data de 07.01.2012 încheiat între persoanele fizice C și soția sa D, în calitate de împrumutați și persoana fizică Y, în calitate de împrumutător.

Din analiza documentelor justificative prezentate de persoana fizică, respectiv contracte de împrumut, organele de verificare fiscală au constatat următoarele:

a) 5 contracte de împrumut sunt încheiate în perioada 1997-2000, respectiv:

- Contractul-angajament din data 21.10.1997 încheiat între Y, în calitate de împrumutător și N, în calitate de împrumutat, având ca obiect împrumutul sumei de 000 mărci germane, în numerar, pentru o perioadă de 2 luni.

Conform prevederilor contractuale, termenul de rambursare a fost stabilit pentru data de 21 decembrie 1997, iar garanția materială aferentă împrumutului o reprezintă locuința persoanei fizice N;

- Contractul-angajament din data de 20.07.1997 încheiat între Z, în calitate de împrumutător și M, în calitate de împrumutat, având ca obiect împrumutul sumei de 000 mărci germane, în numerar, pentru o perioadă de 2 luni și fără a cuprinde mențiuni privind garanții sau alte date;

- Convenție din data de 20.05.1997 încheiată între Z, în calitate de împrumutător și M, în calitate de împrumutat, având ca obiect împrumutul sumei de 000 mărci germane, în numerar, pentru o perioadă de 2 luni.

Conform prevederilor contractuale, termenul de rambursare a fost stabilit la data de 20 iulie 1997, iar suma de 000 lei urma să fie restituită împrumutătorului, astfel: suma de 000 lei până în data de 000.05.1997, iar suma de 000 lei, în data de 8 iunie 1997. Garantul acestei convenții a fost persoana fizică Q;

- Contractul de împrumut din data de 06.01.1998 încheiat între Y, în calitate de împrumutător și O, în calitate de împrumutat, având ca obiect împrumutul sumei de 000 mărci germane, în numerar, fără dobândă, pentru o perioadă de 1 lună.

Conform prevederilor contractuale, termenul de rambursare a fost stabilit la data de 06.02.1998, iar în cazul nerestituirii sumei la data de 06.02.1998, persoana fizică O va ceda un imobil pentru care a lăsat drept garanție actele de proprietate ale acestuia.

- Contractul de împrumut autentificat de BNP W sub nr. 000 din data de 19.12.2000 încheiat între Z, în calitate de împrumutător și N, în calitate de împrumutat, având ca obiect împrumutul sumei de 000 mărci germane echivalentul sumei de 000 lei, (000 lei/marcă germană) precum și suma de 000 dolari SUA, echivalentul sumei de 000 lei, (000 lei/USD, curs stabilit de B.N.R. la data de 19.12.2000), împrumut acordat în numerar, fără dobândă, pentru o perioadă de 5 luni.

Conform prevederilor contractuale, termenul de rambursare a fost stabilit pentru data de 18.05.2001, în aceleași monede, iar în cazul nerestituirii conform clauzelor contractuale, împrumutătorul Z va fi în drept să pună în executare prezentul înscris, care constituie titlu executoriu, în conformitate cu prevederile art. 66 din Legea nr. 36/1995.

Se reține că, cele 5 contracte de împrumut încheiate în perioada 1997-2000, au fost încheiate între persoanele fizice Y (terță persoană-soț) și Z (terță persoană-cumnat) și diverse persoane fizice, respectiv M, N și O, persoana fizică verificată X neavând calitatea de parte în aceste contracte.

De asemenea, se reține că termenele de restituire a sumelor împrumutate sunt cuprinse între 1-5 luni, respectiv în perioada 20.07.1997-18.05.2001.

Totodată, se reține că sumele de bani aferente celor 5 contracte de împrumut, respectiv 000 mărci germane și 000 dolari au fost restituite de împrumutați către persoanele fizice Y și Z în perioada 1997-2001, nu către persoana fizică contestatară.

Mai mult, se reține că persoana fizică verificată s-a căsătorit cu persoana fizică Y în anul 2002, ulterior primirii/restituirii sumelor de bani.

Or, având în vedere că susținerile contestatarului nu sunt coroborate cu nici un alt mijloc de probă, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației.

b) 2 contracte de împrumut încheiate în anul 2013, respectiv:

- Contractul de împrumut din data de 02.01.2013 încheiat între P, în calitate de împrumutător și Y, în calitate de împrumutat, având ca obiect împrumutul sumei de 000 euro, acordat în numerar, pentru o perioadă de 5 ani (termen de rambursare 02.01.2018), garantat cu imobilul aparținând împrumutatului Y și semnat de martorii E și F;

Se reține că, prin Nota explicativă nr. 000/2018, persoana fizică P a declarat că sursa fondurilor din care a efectuat acest împrumut o constituie șederea într-o țară din UE pe o perioadă de 22 de ani unde a exercitat funcția de asistent medical și ambulanțier timp de 20 ani și jumătate și funcția de translator în cadrul unui minister timp de 8 ani, fără să depună documente justificative în acest sens, susținerile sale nefiind coroborate cu nici un alt mijloc de probă.

Din analiza informațiilor furnizate de baza de date a ANAF organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică P a obținut, doar în anul 2017 venituri, din pariuri în sumă totală de 000 lei.

Astfel se reține că, în lipsa prezentării de documente/mijloace de probă care să facă dovada sursei de proveniență a banilor, precum și din analiza bazei de date ANAF, se reține că persoana fizică P nu deținea fonduri necesare acordării împrumutului în sumă de 000 euro. Persoana fizică X nu are calitate de parte în contract.

- Contractul de împrumut din data de 08.08.2013 încheiat între R, în calitate de împrumutător și X, în calitate de împrumutat, având ca obiect

împrumutul sumei de 000 euro, acordat în numerar, pentru o perioadă de 5 ani (termen de rambursare 08.08.2018), semnat de martorii G și H.

Din informațiile furnizate de baza de date a ANAF, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică R a obținut în anul 2012 venituri din salarii, dividende, cedarea folosinței bunurilor în sumă de 000 lei, în anul 2013 venituri din salarii, dividende, cedarea folosinței bunurilor în sumă de 000 lei.

Astfel, se reține că la data acordării împrumutului, persoana fizică R nu deținea suma de 000 euro pentru acordarea împrumutului.

Persoana fizică R, prin Nota explicativă nr. 000/2018, a declarat că sursa fondurilor din care a efectuat acest împrumut o constituie veniturile soției și a copiilor acestuia care au lucrat în străinătate, or se reține că în susținerea celor afirmate nu a prezentat documente justificative în acest sens, susținerile sale nefiind coroborate cu nici un alt mijloc de probă.

c) 4 contracte de împrumut încheiate în perioada 2014-2015 și un contract de împrumut încheiat în anul 2012 cu termen de restituire a sumei împrumutate în anul 2015, respectiv:

- Contractul de împrumut din data de 30.03.2014 încheiat între S, în calitate de împrumutător și X, în calitate de împrumutat, având ca obiect împrumutul sumei de 000 euro, acordat în numerar, pentru o perioadă de 3 ani. Conform prevederilor contractuale, termenul de rambursare a fost stabilit pentru data de 01.04.2017, iar contractul a fost semnat de doi martori;

Din analiza bazei de date a ANAF, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică S a obținut în anul 2012 venituri din dividende, salarii și contracte de convenții civile în sumă de 000 lei, în anul 2013 venituri din contracte de convenții civile și dividende în sumă de 000 lei, în anul 2014 venituri din dividende și alte venituri în sumă de 000 lei, în anul 2015 venituri din salarii și dividende în sumă de 000 lei, în anul 2016 venituri din salarii și dividende în sumă de 000 lei și în anul 2017 venituri din salarii și dividende în sumă de 000 lei, or se reține că persoana fizică S nu deține suma de 000 euro, necesară acordării împrumutului către persoana fizică X.

De asemenea, se reține că, persoana fizică S a declarat, prin Nota explicativă nr. 000/2018, că sursele acestor fonduri provin de la nunta fiului său unde s-a strâns o sumă de bani, or în această situație nu au fost prezentate documente din care să reiasă că suma obținută din nunta fiului ar fi intrat în posesia persoanei fizice X.

- Contractul de împrumut din data de 30.04.2015 încheiat între T, în calitate de împrumutător și Y, în calitate de împrumutat, având ca obiect

obiect împrumutul sumei de 000 euro, acordat în numerar, pentru o perioadă de 4 ani (termen de rambursare 30.04.2019);

Din analiza bazei de date a ANAF, organele de verificare fiscală au constatat ca persoana fizică T a obținut în anul 2012 venituri din salarii în sumă de 000 lei, în anul 2013 venituri din salarii și dividende 000 lei, în anul 2014 venituri din salarii și dividende în sumă de 000 lei și în anul 2015 venituri din salarii și dividende în sumă de 000 lei, or se reține ca persoana fizică T nu detine suma de 000 euro, necesară acordării împrumutului către persoana fizică Y.

De asemenea, se reține ca, persoana fizică T a declarat, prin Nota explicativă nr. A_VEF 4012/17.07.2018, că sursele fondurilor din care a efectuat acest împrumut o constituie munca în străinătate, vânzarea unui apartament și agricultura, or se reține că în susținerea celor afirmate nu a prezentat documente justificative în acest sens, susținerile sale nefiind coroborate cu nici un alt mijloc de probă. Persoana fizică X nu are calitate de parte în contract.

- Contractul de împrumut din data de 14.08.2015 încheiat între L, în calitate de împrumutător și X, în calitate de împrumutat, având ca obiect împrumutul sumei de 000 euro, acordat în numerar, pentru o perioadă de 3 ani, iar termenul de rambursare a fost stabilit la data de 15.08.2018. Contractul a fost semnat de martorii I și K.

Din analiza bazei de date a ANAF, organele de verificare fiscală au constatat că, persoana fizică L a obținut venituri doar în anul 2007 , respectiv venituri din dobânzi, în sumă totală de 000 lei, or conform contractului de împrumut fără număr din data de 14.08.2015, persoana fizică L a acordat persoanei fizice X un împrumut în cuantum de 000 euro, de unde reiese că persoana fizică L nu deținea fonduri pentru acordarea împrumutului.

De asemenea, se reține că persoana fizică L a declarat, prin Nota explicativă nr. 000/2018, că sursele fondurilor din care a efectuat acest împrumut o constituie economiile, menționând că se află într-o țară din UE din anul 1995, or se reține că în susținerea celor afirmate nu a prezentat documente justificative în acest sens, susținerile sale nefiind coroborate cu nici un alt mijloc de probă.

- Convenție împrumut din data de 20.08.2015 încheiat între K, în calitate de împrumutător și Y, în calitate de împrumutat, având ca obiect împrumutul sumei de 000 euro, acordat în numerar, pentru o perioadă de 3 ani (termen de rambursare 20.08.2018), contract semnat de doi martori.

Se reține că persoana fizică K nu a putut fi contactată, acesta nefiind în țară. De asemenea, se reține că nici pe parcursul verificării fiscale, nici cu ocazia căii administrative de atac, nu au fost prezentate documente justificative/mijloace de probă care să facă dovada sursei de proveniență a fondurilor împrumutului. Persoana fizică X nu are calitate de parte în contract.

- Contractul de împrumut din data de 07.01.2012 încheiat între persoanele fizice C și soția sa D, în calitate de împrumutați și persoana fizică Y, în calitate de împrumutător, având ca obiect împrumutul sumei de 000 euro, acordat în numerar, pentru o perioadă de 3 ani.

Conform prevederilor contractuale, termenul de rambursare a fost stabilit pentru data de 08.01.2015, iar în cazul nerestituirii sumei împrumutate, persoanele fizice C și D vor ceda domnului Y un imobil care constituie garanție pentru împrumut. Contractul a fost semnat de martorii Z și R.

Din analiza bazei de date a ANAF, organele de verificare fiscală au constatat că, persoana fizică Y a obținut în anul 2012 venituri din salarii de la A S.R.L. în sumă de 000 lei, în anul 2013 în sumă de 000 lei, în anul 2014 în sumă de 000 lei, în anul 2015 în sumă de 000 lei, în anul 2016 în sumă de 000 lei, iar în anul 2017 în sumă de 000 lei, or se reține că persoana fizică Y nu deținea fonduri pentru acordarea împrumutului.

Mai mult, persoana fizică Y, prin Nota explicativă nr. 000/2018, a declarat că sursa fondurilor din care a efectuat acest împrumut în sumă de 000 euro o constituie economiile realizate în timp de aproximativ 000 euro, menționând că a realizat venituri din munca prestată în străinătate fără forme legale, iar în ceea ce privește suma împrumutată, acesta a precizat că i-a fost restituită integral în numerar la începutul anului 2015, fără să întocmească documente justificative în acest sens. Persoana fizică X nu are calitate de parte în contract.

Or, având în vedere că susținerile contestatarului nu sunt coroborate cu nici un alt mijloc de probă, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației.

Având în vedere cele de mai sus, organul de soluționare reține că împrumutătorul nu ar fi dispus de fonduri care să acopere împrumutul acordat, de unde reiese că acest contract este lipsit de substanță și nu poate produce efecte juridice.

De asemenea, organele de verificare fiscală au constatat că persoanele fizice împrumutate, respectiv C a decedat în anul 2014, iar D a decedat la data de 12.08.2015, fiind prezentat certificatul de deces seria 000/2015.

Astfel, în vederea determinării stării de fapt fiscale potrivit art. 10 alin. (1), alin. (2) și art. 73 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, persoana fizică verificată are obligația de a prezenta documente doveditoare pe parcursul efectuării verificării, respectiv:

“Art. 10 Obligația de cooperare

(1) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să coopereze cu organul fiscal în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute, cu respectarea prevederilor în materie penală și procesual penală.

(2) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților ce îi stau la dispoziție.”

“Art.73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Așadar, raportat la aceste dispoziții legale coroborat cu faptul că persoana fizică verificată este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, sarcina probei revine acesteia.

Or, având în vedere cele menționate mai sus, se reține că, potrivit art. 10 și art. 58 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, persoana fizică verificată avea obligația de a coopera cu organele de verificare fiscală și de a furniza acestora informațiile necesare în vederea determinării stării de fapt fiscale prin prezentarea faptelor cunoscute de aceasta în întregime și prin indicarea mijloacelor de probă.

Se reține că nici în timpul verificării fiscale și nici cu ocazia exercitării căii administrative de atac contestatara nu a depus documente, mijloace de probă așa cum sunt definite la art. 250 și art. 341 din Noul Cod de Procedură Civilă, care să formeze convingerea organelor de soluționare a contestației că la data de 01.01.2014 deținea în numerar suma de 000 lei (000 Euro+000 lei) și proveniența acesteia.

Mai mult, referitor la declarația persoanei fizice verificate privind deținerea în numerar a sumei de 000 Euro + 000 lei, echivalentul sumei de 000 lei, la data de 01.01.2014, se reține că sursa acestei sume declarată ca reprezentată de împrumuturile pe care le-a contractat în perioada 2012-2013, nu se

coroborează cu totalul sumelor înscrise în cuprinsul contractelor de împrumut depuse în probațiune.

Referitor la afirmația persoanei fizice privind faptul că solicitarea organului fiscal în ceea ce privește existența unor disponibilități bănești anterior anului 2014 și analiza veniturilor declarate de către terțe persoane contractate echivalează indirect cu o extindere a verificărilor fiscale, organul de soluționare a contestației reține că, în speță, verificarea situației fiscale personale a persoanei fizice X s-a efectuat, conform avizului, numai pentru perioada 2014-2016, documentele și referințele la tranzacțiile efectuate anterior anului 2014 (contracte de împrumut și de angajament) au fost furnizate de contestatară, organele de verificare fiscală utilizându-le doar ca mijloc de probă, fără a verifica fiscal perioada anterioară anului 2014, ci doar în scopul de a stabili soldul initial la începutul perioadei verificate, respectiv 01.01.2014, în baza declarațiilor prezentate de persoana fizică verificată.

Astfel, impunerea persoanei fizice s-a efectuat în baza prevederilor art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, fiind astfel respectat întocmai și principiul stabilit de art. 6 alin. (2) din Legea 287/2009 privind Codul civil, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 6

(2) Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a legii noi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor.”

Mai mult, potrivit principiului de drept *“nemo legem ignorare censetur”* necunoașterea legii nu constituie o justificare a nerespectării ei și nimeni nu este exonerat de răspundere pe motiv că nu cunoaște legea.

Referitor la susținerea persoanei fizice că organele de verificare fiscală neagă fără justificare realitatea operațiunilor de împrumut efectuate de către aceasta și familia sa pentru obținerea disponibilităților bănești, fără a administra dovezi și fără a identifica elemente concrete care să conducă la această concluzie, în timp ce o altă echipă de inspecție fiscală ce a efectuat verificări la societatea A S.R.L., certifică realitatea sumelor din contul 455, invocând în speță încălcarea principiului securității raporturilor juridice, principiul încrederii legitime precum și principiul proporționalității, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât, în speță, se reține că organele de verificare fiscală nu au pus în discuție existența și forma juridică a contractelor de împrumut, nu au

pus la îndoială împrumuturile acordate persoanei juridice A S.R.L. din care aceasta a achitat furnizorii, aceste împrumuturi fiind considerate utilizări de fonduri în perioada verificată ci, organele de verificare fiscală nu au luat în considerare faptul că sursa soldului inițial de numerar și a intrărilor de fonduri din perioada verificată o reprezintă contractele de împrumut încheiate cu diverse persoane fizice, în condițiile în care persoana fizică verificată și terțele persoane fizice nu au obținut venituri declarate semnificative și nu probează în condițiile legii această situație de fapt astfel încât, ca o consecință, nu poate fi reținută în speță aplicațiunea principiilor enunțate de contestatară.

Referitor la susținerea persoanei fizice cu privire la faptul nu există o prevedere legală care să impună persoanelor fizice obligativitatea păstrării documentelor justificative privind veniturile și/sau disponibilitățile bănești deținute o anumită perioadă de timp, în acest sens contestatara invocând prevederile art. 139 din Codul de procedură fiscală și art. 29 și art. 21 din Ordinul președintelui ANAF nr. 675/2018, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât, așa cum s-a arătat anterior, potrivit art. 73 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, contribuabilul avea sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale, iar potrivit art. 55 din același act normativ, orice document prezentat de contribuabil, coroborat cu alte mijloace de probă, ar fi condus organele de verificare fiscală la stabilirea stării de fapt fiscale. Simpla afirmație a contestatarii că a deținut sumele de bani în numerar pe o perioadă mare de timp necoroborată cu alte probe, nu poate constitui o probă pertinentă și nu poate fi luată în considerare la soluționarea cauzei.

Fată de cele reținute, în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederilor pct. 11.1 lit. a) din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de persoana fizică X, pentru suma de **000 lei, reprezentând impozit pe venituri din surse neidentificate.**

Referitor la accesoriile în sumă de 000 lei, reprezentând dobânzi în sumă de 000 lei, penalități de întârziere în sumă de 000 lei și penalități de nedeclarare în sumă de 000 lei, aferente impozitului pe venituri din surse neidentificate, având în vedere că prin prezenta decizie a fost respinsă ca

neîntemeiată contestația formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere nr. 000/2018 pentru impozitul pe venit în sumă de 000 lei, iar stabilirea de accesorii aferente impozitului pe venit în sarcina contestatarului reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, ca o consecință **se va respinge ca neîntemeiată contestația și pentru suma de 000 lei cu titlu de accesorii** aferente impozitului pe venituri din surse neidentificate, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*", potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului, ținând cont și de faptul că persoana fizică X nu contestă modul de calcul al accesoriilor în ceea ce privește perioada de calcul și cota aplicată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative invocate, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr. 000/2018, emisă de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice din cadrul A.N.A.F., pentru suma de **000 lei**, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venituri din surse neidentificate;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venituri din surse neidentificate;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venituri din surse neidentificate;
- 000 lei penalități de nedeclarare aferente impozitului pe venituri din surse neidentificate.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul ..., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,